

Im, közeleg . . .

Este van, a gyapjas-sötét,
im közeleg, surran, mint rémes,
messze-égövi állat,
elmordul, aztán csönd lesz . . .
csak a lombok szálldogálnak . . .

Fönt, mint mikor az avított,
rossz üst alól a Napot, ha nézed,
az ég lyukacsos bádoggján
így szüremlik át acélos
ikrája a kóbor fénynek . . .

Állok a kapuban. Az utca végén
egy villamosnyi-fény szalad,
sebtében csenget
és csilingje apró gyöngyei
fölfűződnek hosszú
kócára a csendnek . . .